
Hrajeme si celé dny

Jonáš a já si hrajeme celé dny a Lotta, ta si s námi může hrát taky, ale jenom hry, na které stačí. Někdy si hrajeme na piráty, a to nám Lotta jen překáží. Pořád padá ze stolu, který máme jako pirátskou loď. Ale ona křičí a stejně si s námi chce hrát. Když jsme si onehdy hráli na piráty a Lotta nám nechtěla dát pokoj, řekl Jonáš:

„Víš, Lotta, jak se to *dělá*, když si člověk hraje na piráta?“

„Stojí na stole a skáče a je pirát,“ odpověděla Lotta.

„Ano, ale je ještě jeden způsob a ten je mnohem lepší,“ řekl Jonáš. „Leží se pod postelí úplně potichu...“

„A proč?“ zeptala se Lotta.

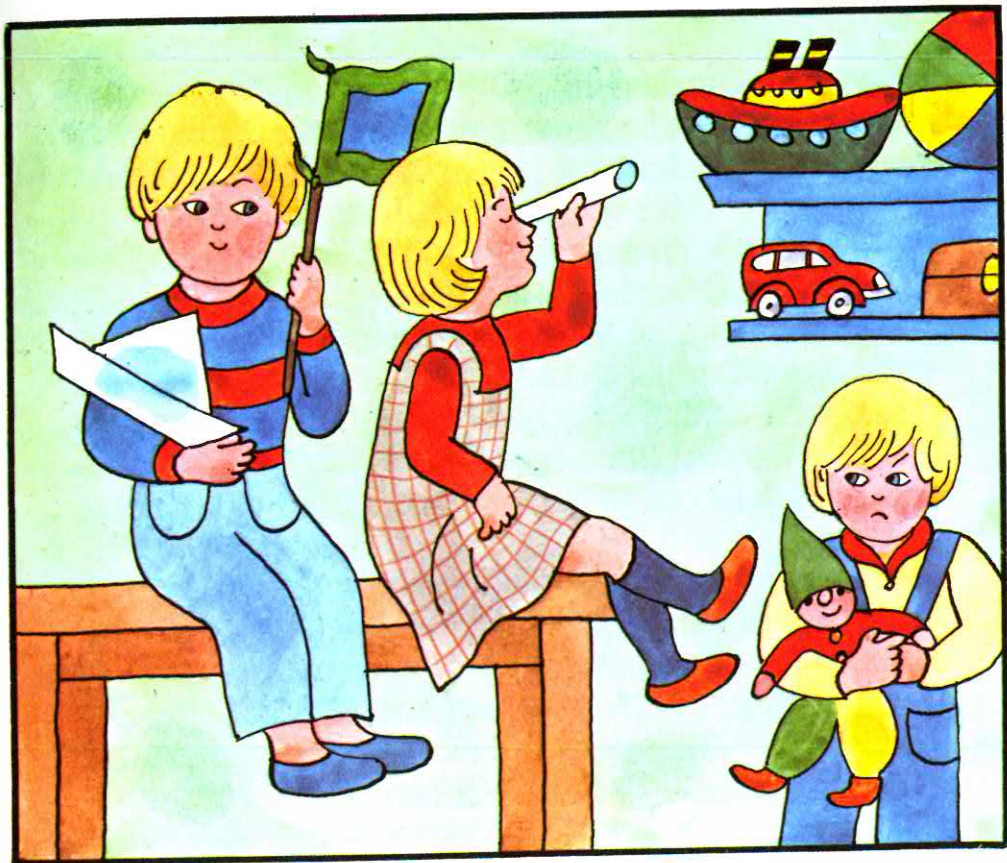
„No, ležíš tam a jsi pirát. A pak říkáš celou dobu docela tiše: ‚Více kaše, více kaše, více kaše...‘ To piráti dělají.“

Nakonec tomu Lotta uvěřila, vlezla si pod postel a spustila:

„Více kaše, více kaše, více kaše.“

Jonáš a já jsme se vyšplhali na dětský stolek a vypluli jsme na moře. Jenom jsme si tak hráli, to se rozumí.

Lotta ležela celou dobu pod postelí a říkala „více

kaše" a nám se zdálo skoro zábavnější dívat se na ni než být pirátem.

„Jak dlouho leží piráti pod postelí a říkají ‚více kaše‘?“ zeptala se nakonec.

„Až do Štědrého dne,“ odpověděl Jonáš. Nato Lotta vylezla, vstala a řekla: